Festivalului „Enescu” – cortină finală

(Grigore Constantinescu – 30 septembrie 2013)

Este drept să considerăm că acest septembrie de aur ne-a oferit șansa să trăim, mulți dintre noi, momentul unuia dintre marile festivaluri muzicale ale lumii. Cei care au putut urmări, într-o jumătate de secol, întreaga desfășurare a acestui eveniment dedicat personalității lui George Enescu, au dreptul să aprecieze astfel cea de a XXI ediție, înscrisă în memoria melomanilor la dimensiuni de impresionantă semnificație.

Ultimele patru zile pe care le consemnăm acum au pus în relație culturi profund diferite, care și-au aflat însă asemănarea în slujirea artei muzicii: **Orchestra Națională Rusă**, ansamblu reprezentând cea dintâi inițiativă artistică privată a domeniului, cu o existență situată la hotarul ultimelor două veacuri și **Orchestra Filarmonică Regală** din Marea Britanie, una dintre formațiile ce și-a început existența după încheierea celei de a doua conflagrații mondiale. Învecinarea ansamblurilor corespunde genericului propus de organizatorii Festivalului, la Sala Mare a Palatului, care s-a încheiat sâmbătă seara „Mari orchestre ale lumii”. Pentru a sublinia o asemenea dimensiune artistică, umanistă și estetică, două capodopere semnate de Gustav Mahler – **Simfonia a 2-a „Resurecția”** și **Simfonia a 3-a** – devin purtătoarele simbolului enescian al răspunsurilor existențiale privind Destinul omenirii și Natura ce ne înconjoară sub semnul Credinței, în viziunea marilor maeștri români Horia Andreescu și Cristian Mandeal, cei care au încheiat generos acest măreț moment la care am participat.

Artiștii ruși s-au impus prin temperament și dramatism, alăturând simfoniilor menționate, piese concertante de Prokofiev și Liszt (soliști Vadim Repin, Boris Berezovski), precum și prezența dirijorală a lui Mihail Pletnev. Artiștii bitanici, care au revenit ca oaspeți ai Festivalului, au început dialogul cu publicul, conduși de șeful de orchestră Andrew Litton (solistă romînca Alexandra Dariescu în **Concertul** de Liszt), continuînd cu ultima creație enesciană din repertoriul ediției, **Capricio pentru vioară și orchestră**, cântat de Dmitri Sitkovetski. Acesta este, în mare, ansamblul ultimelor seri de concert la Sala Mare a Palatului, în paralel cu evenimentele de la Ateneul Român – „Violoncelissimo” condus de Marin Cazacu, Concertul Bach al Academiei Bizantine cu Viktoria Mulova și recitalul pianistului Murray Perahia.

Pentru cititorii CRONICII ON-LINE, o imagine a întregului artei muzicii trăite de români în septembrie 2013, în Festivalul ce s-a desăvârșit cu speranța optimizantă a viitorului eveniment de peste doi ani.